

Af Udvalget:

Til § 1.

§ 1ste Stykke 2den Linie tilføies efter Rabel: „saavel paa som udenfor Søterritorierne“.

Til § 2.

a) § 1ste Linie udgaar efter „der“: „paa eller“.

b) § 4de Linie udgaar: „forfaavidt Farvandet tilstøder det“.

Af Udvalgets Mindretal (Carstensen og Tuxen):

Som ny § 4 indsættes:

Bestemmelserne i § 2 og § 3 finde ogsaa Anvendelse paa dansk Søterritorium, forfaavidt Farvandet og Veirforholdene tilstøder det; dog maa Ingen komme de nævnte Rabelstibe og Bøier saa nær, at disse derved forulempes.

(Bedtages dette Vædringsforslag, rettes de paafølgende Paragrafnummere, hvorhos 1—3 i § 6 ændres til 1—4).

Af Udvalget:

Til § 5.

Efter Slutningsordet i 1ste Linie tilføies: „paa eller udenfor Søterritorierne“.

De stillede Vædringsforslag sattes under Forhandling.

Ordføreren (Carstensen): Idet jeg af Hensyn til den Rækkefølge, hvori Vædringsforslagene ere stillede, kun skal gjøre den ganske korte Bemærkning, at Vædringsforslaget til § 1 — i Lighed med Vædringsforslag til § 5 — kun er stillet i Medfør af de Udtalelser, der fremkom under Sagens 2den Behandling, kan jeg gaa over til at berøre det Punkt, hvorpaa jeg særlig paa Udvalgets og egne Vegne ønsker at henlede det høie Things Opmærksomhed. Værede Medlemmer ville erindre, at da Sagen var til 2den Behandling, var der efter Betænkningens Afgivelse fremkommet nogle Vædringsforslag fra to Medlemmer udenfor Udvalget, hvilke Vædringsforslag i det Væsentligste gik ud paa at indsette en Bestemmelse i de tidligere Paragrafer 1 og 2, der nu ere

blevne Paragraferne 2 og 3, hvis Hensigt var at udvide Reglerne om den Afstand, hvori man skal holde sig fra Telegraftabelstibe og Telegraftbøier, til ogsaa at gjælde for Søterritoriet, hvad de ikke gjøre i Følge det oprindelig forelagte Lovforslag. Ved Afstemningen over den første af disse Vædringer, der hørte til § 1 — nu § 2 — var der et temmelig betydeligt Flertal for Vædringen. Ved Afstemningen over den næste, der hørte til § 2 — nu § 3 — var der et ringe Flertal imod. Derved er den Anomali fremkommet, at den større Afstandsbestemmelse, der gjælder for Rabelstibe, er ført ind paa de snævrere Farvande, hvor det er vanskeligt at overholde den, medens den tilsvarende Bestemmelse overfor Telegraftbøier, der kun udtræver en Fjerdedel saa stor Afstand, ikke er ført over paa de snævrere Farvande. En saadan Modsigelse kan naturligvis ikke blive staaende. Derfor har Udvalget i sin Helhed foreslaaet at tilbageføre den tidligere § 1 — nu § 2 — til dens oprindelige Form, kun med den ringe Tilføielse af formel Natur, som den fik ved 2den Behandling. Ved Vedtagelsen af Vædringerne til § 2, Vædringerne under a) og b), ville altsaa, som sagt, Paragraferne 2 og 3 blive overensstemmende med de oprindelige Paragrafer 1 og 2, kun med den ringe Tilføielse, som man vil mindes fra forrige Behandling: „naar man ser eller kan se“. Det er imidlertid givet, at Afstemningen her i Thinget lod formode, at der var ikke ringe Stemning for, at Rabelstibe og Telegraftbøier paa Søterritoriet ikke skulde være udelukkende henviste til en Sikkring, der kan hdes dem gjennem den allerede bestaaende Lovgivning. Af Hensyn hertil have Udvalgets to maritime Medlemmer, som er Mindretal i Udvalget, stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa et indskyde en ny § 4, der gaar ud paa at overføre det samme Raabud til dansk Søterritorium. De Indvendinger, der ere gjorte herimod, have navnlig været rettede mod det Forslag, som nu atter fremkommer, af Hensyn til, at man frygter at lægge Vanskeligheder i Veien for Skibsarten. Udvalget har konfereret med den høitærede Indenrigsminister om Spørgsmaalet, og Ministeren har meddelt, at han i Principet ikke var uenig i Onsket om, at et saadan Retsgrundlag blev tilveiebragt ogsaa paa dansk Søterritorium, men at netop Frygten for, at man ved slige Bestemmelser skulde lægge Hindringer i Veien for Skibsarten, havde gjort, at han stillede sig noget neutral til Sagen. De to Medlemmer, der have stillet Vædringsforslaget, mene imidlertid, at der er en Fare ved ikke at indsette en saadan Bestemmelse. Vel har